

De Lindense ooievaars

Al in dit vroege voorjaar streken er een paar koppels ooievaars neer in Linden. Ze weten inmiddels de weg naar hun hoge stuk bij Jos Bakker en bij Declan Nolan.

Hopelijk komt er ook dit jaar weer nageslacht.

Ook aan de zuidkant van Linden, langs de oevers van de Kraaijensbergse Plassen, ontwikkelt zich een rijk gevarieerde vogelfauna, dat op veel belangstelling van steeds meer vogelaars mag rekenen.

Het gaat dus de goede kant op met de Lindense vogelstand, en de ooievaars in het bijzonder, mede dankzij de inzet van de families Bakker en Nolan. Overigens zijn de twee gekooide ooievaars in Declan's dierengarde tamme exemplaren, die de vrijheid niet gewend zijn.

Dat het met de Lindense ooievaars ooit beroerder was gesteld, blijkt uit het onderstaand artikel uit weekblad De Echo van 23 juni 1950.

Wat ons opviel

Zagen we tot voor enige jaren de zwaluwen in hun snelle en lenige vluchten, zagen we nesten onder dakgoten, op stallen en in kippenhokken, zeer gering is het aantal zwaluwen dat in dit voorjaar wederom het oude nest innamen.

Zagen we voorheen deze ranke vogels door openstaande ramen op stal vliegen, dit alles is zeldzaam geworden, slechts weinigen dezer zo nuttige vogels keerden vooral in het voorjaar terug.

Nog zeldzamer dan de zwaluw is de ooievaar. Had Linden in het verleden één vogelpaar op de Geest en één op de Hertberg, al sinds jaren zijn de nesten afgebroken. Vanwege 't Kroondomein zijn voor enkele jaren nog eens een paar nesten gebouwd, doch ze bleven onbevolkt en alleen mussen maakten gebruik van het voor hen gespreide bedje.

Wat mag toch de reden zijn dat de stand der zwaluwen zo is gedund en dat ooievaars tot de grote zeldzaamheden gaan behoren? Speelt vooral voor de laatste categorie vogels de betere ontwatering voor onze streken een rol en is misschien een minder geschikt 'jachtterrein' een der oorzaken?

(Uit het boek 'Linden Groot en Klein' – Angeline van der Donk en Antoon Donkers)